

farlige stoffer m.v. (ændring af giftlovens lister) agtes indtil videre opretholdt. Det er ikke hensigten at slække på kravene til opbevaring af specielt de giftige stoffer, og der vil fortsat til de forhandlere og virksomheder, som i henhold til reglerne i kapitel 5 er berettigede til at sælge giftige stoffer, blive stillet krav om opbevaring af sådanne stoffer i giftskab eller giftrum i samme omfang som nu.

Med hjemmel i bekæmpelsesmiddelovens § 12 har ministeren i bekendtgørelse nr. 289 af 25. september 1961 vedrørende bekæmpelsesmidlerne stillet krav om opbevaring af disse midler. Reglerne herom agtes opretholdt i en ny bekendtgørelse.

Til kapitel 5.

Bestemmelserne i dette kapitel om de i sundhedsmæssig henseende farligste stoffer og produkter svarer i det store og hele til giftlovens bestemmelser om fremstilling, modtagelse, udlevering og opbevaring af gifte. Betegnelsen gifte er ændret til giftige stoffer og produkter. Endvidere kan nævnes, at betegnelserne modtagelse og udlevering i overensstemmelse med den terminologi, som er søgt gennemført ved lovforslaget, er ændret til salg, jfr. forslaget § 4 og bemærkningerne hertil.

Bestemmelserne i forslaget §§ 24–26 fastlægger udtømmende regler for virksomheders og privatpersoners ret til at købe og sælge giftige stoffer og produkter.

Til § 24.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til giftlovens § 3, nr. 6, ifølge hvilken modtagelse af gifte er tilladt den, der af indenrigsministeren (nu miljøministeren) på nærmere fastsatte vilkår har tilladelse til at forhandle visse gifte en detail – dog kun de gifte, der er omfattet af tilladelsen. Bekæmpelsesmiddelovens § 12 indeholder hjemmel til at fastsætte regler om tilladelse til detailsalg af giftige bekæmpelsesmidler, og regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 289 af 25. september 1961 om bekæmpelsesmidler m.v. Tilladelse til salg af de mest giftige midler (X- og A-midler) gives af miljøstyrelsen, mens tilladelse til salg af mindre giftige midler (B-midler) gives af politiet.

Giftloven indeholder ikke regler om afgifter for sådanne tilladelser, hvorimod bekæmpelsesmiddelovens § 19, stk. 4, giver hjemmel til at fastsætte regler om, at udgifterne til dækning af tilsyn og kontrol med, at detailforhandlerne overholder deres forpligtelser i henhold til loven, dækkes ved afgifter. Hjemlen er udnyttet for så vidt angår X-

og A-midlerne. Den foreslås imidlertid udvidet til at kunne gælde detail-salg af alle giftige stoffer og produkter, d.v.s. også de giftige stoffer og produkter, som i dag udelukkende er omfattet af giftloven. Begrundelsen herfor er, at salg af disse stoffer og produkter ifølge sagens natur kræver et ret indest tilsyns- og kontrolarbejde på grund af deres farlighed, hvilket ligeledes er baggrunden for de restriktive bestemmelser, der i dag gælder for salg af gifte, og som stort set foreslås opretholdt.

Apoteker foreslås undtaget fra bestemmelserne i stk. 1 og 2, idet apotekernes forhold anses for tilstrækkeligt reguleret ved lovgivningen om apotekervæsenet og ved lægemiddelovgivningen.

Til § 25.

Bestemmelsen, der omhandler, hvilke virksomheder der må købe og sælge giftige stoffer og produkter, svarer i det store og hele til giftlovens § 2, § 3, nr. 1–8, og § 4. I lighed med de gældende bestemmelser er der lagt vægt på, at der under én eller anden form er offentligt tilsyn med køb og salg af giftige stoffer og produkter.

ad forslaget nr. 1. Sygehuse samt videnskabelige og tekniske laboratorier og institutioner, som drives af staten, amtskommunerne og kommunerne er identisk med de institutioner m.v., der er nævnt i giftlovens § 3, nr. 7. Det er dog ikke foreslået at opretholde den specielle regel i giftlovens § 4 om, at sådanne institutioner m.v. kun må udlevere gifte indbyrdes. En sådan lempelse forekommer ikke betænkelig, da der næppe herved vil blive tale om et nævneværdigt større omfang af handel med giftstoffer end hidtil.

De teknologiske serviceinstitutioner, som i medfør af lov nr. 142 af 21. marts 1973 om teknologisk service er godkendt af handelsministeren, samt laboratorier m.v., der i medfør af lov nr. 144 af 21. marts 1973 om statens tekniske prøvenævn er autoriseret af prøvenævnet, er ikke efter giftloven umiddelbart berettiget til at få udleveret gifte men skal som betingelse herfor indgive anmeldelse til arbejdstilsynet. Heller ikke denne lempelse forekommer betænkelig, idet der på disse institutioner og laboratorier må formodes at være den fornødne ekspertise til stede, hvortil kommer, at de også er genstand for en vurdering af en offentlig myndighed.

Virksomheder, der i henhold til lægemiddelovgivningen har sundhedsstyrelsens tilladelse til at fremstille og forhandle lægemidler, omfatter også apoteker, og svarer til de virksomheder, der er nævnt i giftlovens § 3, nr. 3 og 4.